Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz!

kamu emekçileri bülteni

Aylık bülten ★ Sayı 29 ★ Ekim 2008 ★ Fiyatı 50 YKr

Kamu Emekçileri'ne çağrı...

Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkalım,genel grev-genel direnişi örgütleyelim!

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak kamu emekçilerinin en temel haklarını korumanın ve yenilerini kazanmanın yolu olarak tabandan doğru oluşturulacak grev ve direniş komitelerini (ya da aynı amaca hizmet edecek adı farklı taban örgütlülüklerini) hareketin en acil ve temel ihtiyacı olarak görmekteyiz.

Bu amaçla Ekim ayının sonuna kadar başta KESK Genel Merkezi olmak üzere tüm bileşenleri görev ve sorumluluğa çağıran bir deklarasyon çalışması başlattık. Bir ay boyunca bulunduğumuz tüm alanlarda deklarasyon metnini imzaya açacak, sendikalı-sendikasız tüm kesimlerle süreci tartışmaya, görev ve sorumluluğa çağırmaya çalışacağız.

Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkmanın yolu tüm işyerlerini genel grev-genel direnişe hazırlanmaktan geçmektedir. Bu amaçla tüm kamu emekçilerini bu çabaya destek vermeye, haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Ekim ayının sonunda deklarasyon metinleri KESK Genel Merkezi'ne iletilecek. Bu nedenle bu çabaya destek vermek isteyen tüm kamu emekçileri imzalanmış deklarasyon metnini Ekim ayının sonunda **kamuemekcileri@yahoo.com** adresine mail yoluyla ya da Eksen Yayıncılık'a Mollaşeref Mah. Turgut Özal Cd. (Millet Cd.) No 50/10 İstanbul adresine posta yoluyla iletebilirler.

KESK Genel Merkezi'ne...

Kamu emekçilerinin yaşama ve çalışma koşulları gün geçtikçe ağırlaşmaktadır. Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) Yasası ile emekçilerin sağlık ve emeklilik hakkı tırpanlanmıştır. Sırada Personel Rejimi Yasa Tasarısı ile iş güvencesinin tümden ortadan kaldırılması vardır. Birçok kamu sektöründe esnek istihdam uygulanmaktadır. 4-B, 4-C, sözleşmeli, ücretli vb. adlar altında işgüvencesiz çalışma oldukça yaygındır. Düşük ücretler, özelleştirme saldırısı, esnek çalışma koşulları, kamu hizmetlerinin piyasanın insafına terk edilmesi ve giderek pahalılaşması sözkonusudur.

Tüm bu gelişmeler yaşanırken KESK Kasım ayını da kapsayacak şekilde bir mücadele programı açıklamıştır. Programda ayakları yere basmayan bir "genel direniş" söylemi öne çıkmaktadır. Saldırıları püskürtmek için sendikalı-sendikasız tüm emekçilerin ortak mücadelesi şarttır. Ancak gerçek bir direniş süreci somut talepler etrafında, hak alıcı bir mücadele hattı üzerinden yükselen, tabandan doğru örülerek hayata geçirilebilir.

Bunun için yapılması gerekenler açık ve nettir. Hizmet üretiminden gelen gücümüzün haklarımızı kazanıncaya kadar kullanılması gerekmektedir. Bu da çalışmayı işyerlerinden doğru örgütleyecek "işyeri komiteleri", "grev ve direniş komiteleri" vb. örgütlülüklerle mümkündür.

Böylesi bir mücadele sürecini örgütlemesi gereken sendikal yapı KESK'tir. Bunun için;

1- Gerçek bir genel direnişin örgütlenmesi için sendikalı-sendikasız, sözleşmeli-kadrolu tüm kamu emekçilerini kapsayacak grev ve direniş komiteleri kurulmalıdır!

2- Aralık ayında başlamak üzere süresiz iş bırakma hedefiyle uzun soluklu bir mücadele programı ve buna uygun bir eylem takvimi oluşturulmalıdır!

* Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) iptal edilmesi için;
* Kamu Personel Rejimi Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesi için;
* Sözleşmeli personel uygulamasına, işgüvencesiz istihdama son verilmesi, 4/B, 4/C, 4924 ve vekillerin kadroya alınması için;
* Özelleştirme saldırısının durdurulması, esnek çalışmanın yasaklanması için;
* Tüm çalışanlar için grevli ve toplusözleşmeli sendika hakkı! Sınırsız grev ve genel grev hakkı için;

KESK bir bütün olarak Aralık ayında süresiz iş bırakma eylemine hazırlanmalıdır.

KESK Genel Merkezi hızla toplanarak süreci adım adım işyerlerinden doğru grev ve direniş komiteleriyle örmek için karar almalıdır. Bu süreçte elini taşın altına koyacak tüm bileşenleri böyle bir sürecin örgütlenmesi için seferber etmelidir. KESK MYK'sını ve tüm bileşenleri bu doğrultuda sorumluluklarını yerine getirmeye çağırıyoruz.

Biz hazırız! İstersek başarabiliriz!

KESK üyesi kamu emekçileri

Ad-Soyad	Sendika Şubesi ve ili	Görevi (Üye/YK vb.)	İmza
1-	.....	.....	.....
2-	.....	.....	.....
3-	.....	.....	.....
4-	.....	.....	.....
5-	.....	.....	.....
6-	.....	.....	.....
7-	.....	.....	.....

KESK'in mücadele programı ve toplu görüşme sürecine ilişkin üyelerle konuştuk...

"Hak alıcı mücadele programı oluşturulmalı ve hayata geçirilmelidir!"

- KESK 3 yıldır toplu görüşme sürecinden çekildiğini ve yüzünü işyerlerine, eylem alanlarına döneceğini açıklıyor. Ancak buna rağmen KESK'in yüzünü işyerlerine döndüğü, mücadeleyi buralardan doğru yükselttiği söylenemez. Bu yıl açıklanan mücadele programı ve eylem takvimi ise yine mücadelenin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak kaldı. Genel bir takım direniş söylemleri eşliğinde basın açıklamaları, oturma eylemleri, yöneticilerle sınırlı Ankara eylemleri dışında süreç işyerlerinden doğru tartışmaya açılmadı ve örgütlenmedi. Kamu emekçilerinin hak ve talepleri hak alıcı bir mücadele programı ve eylem takvimiyle, buna uygun örgütsel mekanizmaların yaratılmasıyla örgütlenmedi. Bulunduğunuz işyeri, sektör ve sendikada süreç nasıl yaşandı? Eksikler nelerdi?

Mehmet Antmen (SES Adana Şube Başkanı): Bugün için KESK ülkedeki muhalefetin en önde gelen kurumlarından biridir. Baktığımızda toplumsal sorunlar karşısında belki TTB ve TMMOB'un adını sayabiliriz ama KESK kadar muhalefet görevini yerine getirmeye çalışan en önemli kurum durumunda. Tabii durum eskisi gibi değil. Bunu kabul etmek gerekiyor. Eskiden olduğu gibi işyerini baz alan, işyeri örgütlerini çalışmaya katan bir organizasyon artık yok. Nedeni ise daha çok KESK içinde kendini daha çok iktidar kavgaları biçiminde gösteren kısır tartışmalar. Kim kaç kişi ile temsil edilecek, kim ne kadar yer tutacak gibi tartışmalar üzerinden şekillenen gruplar arası tartışmalar mücadelenin asıl ihtiyaçlarının önüne geçiyor. Örneğin mücadelenin somutlanacağı yerler olan kongreler daha çok farklı gruplar arasındaki tartışmalar üzerinde kilitleniyor. Genel kurullardan işyeri temsilciliği seçimlerine kadar iş böyle yürüyor. Seçilemeyenler çalışmaya hiç katılmazken seçilenler de kendilerini sendikanın sahibi ve vazgeçilmezleri olarak görüyorlar.

Bu tür kısır tartışmalar geçmişte de vardı. Ancak o dönem gerek KESK'in mücadele içinde kuruluş sürecinin etkisi gerekse de devrimcilerin KESK içinde daha güçlü oluşları sayesinde tabanın söz ve karar sahibi olduğu bir süreç yaşanıyor, bu yanıyla da işyeri eylemler daha güçlü geçiyordu. Bunlardan uzaklaşıldığı ölçüde de yapılanlar artık yılda bir Ankara eylemine ya da sorunlar karşısında basın açıklamalarına sıkışıyor.

Hüseyin Demir (Tokat Eğitim-Sen üyesi işyeri temsilcisi): KESK 4688 sayılı yasa ile birlikte merkezden alınan eylem kararlarının 3-5 gün öncesinden şubelere bildirilmesi ve belirlenen çizgide tüm şubelerde bu kararların uygulanması çerçevesinde bir politika yürütmektedir. Yani

demokratik işleyiş terkedilmiştir. Tabanda tartışılmayan eylemler de yine taban tarafından sahiplenilmemektedir. Mesela öyle eylemler var ki şubelere bir gün öncesinden bildirilmektedir.

KESK yönetimi işyerlerine yüzünü dönmekle neyi kastediyor? Pek çok işyerinde ne toplu görüşme süreci ne de sonuçları hakkında hiçbir tartışma yürütülmemiştir. Bırakın siz işyerlerini sendika şubelerinde bile toplu görüşme süreci tartışılmamıştır.

Dinçer Demir (İstanbul Eğitim-Sen 5 No'lu şube üyesi): KESK yöneticileri bu TİS sürecinde başka bir sürecin örgütleneceğini iddia etmişti. Bu iddiasını ilan ettiği eylem programıyla da duyurdu. Bizler de geçmiş deneyimlerden hareketle hem sürece temkinli yaklaştık, hem de kimi yanlarıyla ilerici bulduğumuz mücadele programının uygulama sürecini beklemenin yerinde olacağı düşündük. Lakin yaşananlar hiç de dünden farklı değildi. Yine belirsiz bir süreç yaşandı. "Büyük yöneticilerimizin" bizler adına yaptıkları açıklamalarla kapanan bir süreç oldu. Bunu sendikalarına uğrayan "başkanlarımıza" söylediğimizde bu görüşme döneminin gayet iyi geçtiğini söyleyerek aslında sonrasında yapacaklarını söyledikleri "genel direniş"in nasıl olacağı hakkında bizleri bilgilendirmiş ve kafamızdaki kuşkuları gidermiş oldular!

Güvenç Köroğlu (Kırklareli Eğitim-Sen üyesi işyeri temsilcisi): Sorun mücadele programı ya da eylem takvimi hazırlamak değil, bu programın ya da takvimin yaşama geçirilmesi. Programı hazırlayanlar da buna inanmıyorlar ki! Muğlak, ucu açık ve genel geçer söylemlere dayalı bir takvim hazırlamışlar. Ne olduğunu kimsenin anlayamadığı ve karikatürize bir hal alan "genel direniş" kavramı ise ciddiyetten çok uzak. Konfederasyon başkanımız "dost sofrasında" iftarını açadursun biz de genel direniş yapalım. Toplu görüşme masasını terketmek alanları, fiili-meşru mücadeleyi büyütmek demektir. Oysa bu program ve takvimle

mücadelenin gelişmesi mümkün değil.

Fatma Altuntaş (Nevşehir Eğitim-Sen üyesi işyeri temsilcisi): KESK bürokratları böyle yaparak alttan alta sermaye hükümetlerine destek vermektedir. Yasa zaten bir yasa olmaktan daha çok bir ültimatom. "Ben ne verirsem o kardeşim sen ister otur ister oturma" yasası.

- Toplu görüşme süreci sona erdi. Ancak kamu emekçilerini ciddi saldırılar bekliyor. Özelleştirme, esnek istihdam, sosyal hakların gaspı, Personel Rejimi Yasa Tasarısı ile iş güvencesinin ortadan kaldırılması gündemde. Özetle kamu emekçilerinin saldırılara karşı mücadelesi bitmeyecek. Bundan sonra süreç hangi taleplerle ve nasıl örgütlenmeli? İşyeri örgütlülükleri nasıl işler hale getirilmeli ve nasıl bir mücadele programı oluşturulmalı? Kısaca düşüncelerinizi ifade eder misiniz?

Mehmet Antmen (SES Adana Şube Başkanı): Sözleşmeli personel yasası ve bundan da kötü olan taşeronlaştırma var. Bunun yanında kadrolu çalışanların kendiliğinden bölünmelerinin yanı sıra farklı istihdam biçimleri uygulanıyor. 4A, 4B, 4C gibi uygulamalar kamu emekçilerini ve kamu emekçileri hareketini zaafa uğratıyor. Bu yüzden önümüzdeki dönemde programlar oluştururken bugünden statü ayrımı gözetmeden tüm kamu çalışanları için ortak bir mücadele hattının oluşturulması gerekiyor. Özellikle sağlık alanında taşeronda çalışan çok fazla insan var. Onların haklarına sahip çıkarak onlarla birlikte mücadele edersek kazanabiliriz. Kadrolu istihdam ve insanca yaşamaya yeten ücret konusunda birlikte mücadele etmemiz önem taşıyor.

Bizler büyük ve bugünden gerçekleştiremeyeceğimiz hedefler yerine küçük de olsa hak alıcı eylemleri önümüze koyup bu yanıyla da güven veren bir çizgide başarılar elde edebilirsek başarıya ulaşabiliriz. Ortak hedefler doğrultusunda mücadele edersek de SSGSS, taşeronlaştırma, esnek çalışma gibi saldırıları püskürtebiliriz.

Hüseyin Demir (Tokat Eğitim-Sen üyesi işyeri temsilcisi): Öncelikli olarak bu sürecin iyi okunması gerekir. MAI ve GATS'ta da belirtildiği gibi bu süreç "gereksiz engellerin ortadan kaldırılması" sürecidir. Bu saldırılar neo-liberal politikalar diye ifade edilir. Bu süreç, bir bütünlük içinde amaçları ve sonuçları noktasında işyerlerinde sürekli olarak tartışılmalıdır. Bunun yapılabilmesi için de işyeri komitelerinin işletilmesi gerekmektedir. Ayrıca saldırıların mevcut eylem çizgisiyle geri püskürtülemeyeceği açıktır. Emekçilerin birleşik eylemliliği zorunlu olduğu gibi bu eylemliliklerin sonuç alıcı olması da gerekmektedir. Genel grev bu süreci püskürtebilecek tek araç gibi gözükmektedir.

Nuri Erkin Başer (Eğitim-Sen İzmir 3 No'lu Şube Denetleme Kurulu Üyesi): Ayrıntılı sorularınız yanıtını da kendi içinde barındırıyor aslında. Ben ikisini bir arada yanıtlamaya çalışayım. Toplu görüşme sürecinde, izlenen yolun, örgütlenen eylemlerin ve KESK'in tutumunu özetlemişsiniz. Bulunduğum işyeri, sektör, sendika hatta diğer iş kolları ve ilimizdeki sendikalarda sürecin ifade ettiğinizden (genel süreçten) çok faklı yaşandığını söylemek mümkün değildir.

Bugün KESK yönetiminin tabanı temsil ettiğini söylemek zordur. Kaldı ki genel kurullar vb. süreçlerinin nasıl yaşandığını hepimiz biliyoruz. Çeşitli ilkesiz pazarlıklarla oluşturulmuş MYK'lar ile kamu emekçilerinin haklarını savunmak ne kadar mümkün olabilir ki? Bu yönetimlerle kamu emekçileri mücadelesinin önünü açmak ne kadar mümkündür? Tersine bugünkü anlayış tarzı mücadelenin önünde bir engele dönüşmüştür.

Kamu emekçilerinin işkollarına göre parçalanmış yapısı ve farklı sorunları dikkate alındığında hak arama mücadelesinin işyerlerinden başlaması zaten bir zorunluluktur. Önce işyerlerimizde, sonra işkollarımızda, sendikalara üye olsun olmasın tüm emekçilerin sorunlarına sahip çıkmasını sağlamalı, mücadeleyi ortaklaştırmalıyız. Ama ne yazık ki yönetici olsun olmasın bugün kamu emekçilerinin öncü kesiminde bu irade ve kararlılık görülmemektedir. Dar grupçu çıkarlar kamu emekçileri hareketinin çıkarlarının önüne geçmiştir. Başka bir deyişle sınıf çıkarları önüne dar grupçu anlayış ve tutum geçmiştir. Bunu değiştirmemiz gerekir. Sınıf temelli bir mücadele için söylediklerimizin özeleştirisi yapılmalıdır.

Sizin de ifade ettiğiniz gibi bizlere dönük saldırılar ve kapsamı bellidir. Bu saldırıları püskürtecek bir bakış ve buna uygun taleplerle bir araya gelerek mücadeleyi yükseltmeliyiz. İşyeri temelli taban örgütlenmeleri oluşturmalı ve güçlendirilmelidir. Toplu görüşmeyi toplu sözleşmeye çevirmenin yolu buradan geçer.

Söz etmeden geçemeyeceğim, bunu da ekleyin, KESK Genel Başkanı malum yemeklere katılacağına işyeri yemekhanelerimizde misafirimiz olsun.

Dinçer Demir (İstanbul Eğitim-Sen 5 No'lu şube üyesi): Kamu emekçilerinin elinden alınmak istenen ve toplu görüşmelerde silikleştirilen işgüvencesi eksenli saldırılar bizleri tüm emekçilerle birleştirecek yeterliliktedir. Ama burada sendika olma iddiasının altını dolduracak yani olmazsa olmazı olan grev hakkını tabanın sahiplenmesiyle, fiili-meşru hatta ve taban örgütlenmesi üzerinden yükselerek gerçekleşeceğini bilerek bunda ısrar etmeliyiz.

Güvenç Köroğlu (Kırklareli Eğitim-Sen üyesi işyeri temsilcisi): İşyerlerini sürece katmadıkça, söz ve karar hakkını tabana yaymadıkça bu saldırı yasalarını göğüslemek olanaksız. İşyeri temsilcilerinin aktifleştirilmesi ve temsilcilere, üyelere yönelik eğitim çalışmalarının yapılması çok önemli. Ayrıca şubelerin birer bürokratik aygıta dönüşmesini engellemek ve şube ile üyeler, temsilciler arasındaki bağı kurmak gerek.

Fatma Altuntaş (Nevşehir Eğitim-Sen üyesi işyeri temsilcisi): KESK artık sermaye hükümetleri üzerinden parlamentarist hayaller besleyen mücadeleden vazgeçmelidir. KESK oluşumu bir kısım parlamentoya endeksli oluşumların hegemonyası olamaz. Bunca sorun birleşik, hak alıcı, fiili-meşru mücadeleyle çözülebilir. KESK sınıf bilincini ve sınıf kimliğini takınmalıdır.

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) saldırısı 1 Ekim'de yürürlüğe girdi...

Mücadele devam ediyor!

Sermaye devleti on yıllardır işçi ve emekçilere yıkımı getiren sömürü programını yaşama geçirirken karşılaşabileceği tepkileri hesaba katarak, sınıfın çeşitli bölüklerine farklı zamanlarda farklı saldırıları uygulayarak sınıfın ortak gücünü karşısına almamaya dikkat ediyordu. Ancak işçi ve emekçilerin yüzyıllık kazanımlarını ciddi bir muhalefetle karşılaşmadan yok etmeyi başardığını görünce saldırılarını azgın bir boyuta vardırdı.

Son iki yıldır sınıfın bütününü kapsayan "sağlıkta yıkım" olarak adlandırabileceğimiz "Sağlıkta Dönüşüm Programı" konusunda da aynı yöntemi izlemiştir.

2006 yılında tartışmaları yürütülen ve 1 Haziran 2007 tarihinde yürürlüğe girmesi planlanan SSGSS yasası 22 Temmuz seçimleri nedeniyle 1 Ocak 2008 tarihine ertelenmişti. Kamuoyundan gelen yoğun tepkiler nedeniyle Aralık ayında tekrar Meclis gündemine getirilen yasanın yürürlüğü 2'inci kez 6 ay daha ertelendi. Geçtiğimiz Nisan ayında yasalaşan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu (SSGSS), 1 Ekim'de yürürlüğe girdi.

Sağlık alanındaki tahribat büyüyor!

SSGSS herkesi kapsıyor. SSGSS'nin sağlıkta nasıl bir dönüşüm getirdiği ve 1 Ekim'den sonra ne getireceği çok yazılıp çizildi. Kısaca özetlersek:

- Emeklilik yaşı 65'e, prim gün sayısı 7.200'e çıkarılarak emeklilik imkansız hale getirilecek.
- Emekli maaşı bağlanma oranı ve güncelleme katsayısı düşürülerek emekli aylıkları yüzde 23 ile yüzde 33'e varan oranlarda düşürülecek.
- Bir dizi meslekte yıpranma payını ortadan kaldıracak.
- Malullük ve ölüm aylığını hak etmek için gerekli hizmet süresi 10 yıla, prim gün sayısı 1.800'e çıkarılacak.
- Sigortalıların dul eşlerinin maaşları düşürülecek
- Aylık geliri asgari ücretin üçte birinden fazla olan herkesin GSS primi ödemesi zorunlu kılınacak.
- Sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkı prim ödeme zorunluluğuna bağlanacak.

Sermaye devleti SSGSS saldırısını sorunsuz hayata geçirmek için emekçileri bölmektedir. Yasadan önce ve halen çalışmakta olanlar, yasadan sonra çalışmaya başlayacak emekçiler, kayıtlı çalışan emekçiler-kayıt dışı çalışan emekçiler, kamu çalışanı-özel sektörde çalışanlar ve işçiler.

Sermaye devleti yıkım yasalarını parça parça yaşama geçirirken çoğu zaman aynı yöntemi izlemektedir. 1 Ekim'de yürürlüğe giren SSGSS'yi memurlar için bir süreliğine ertelediğini ilan eden sermaye devleti böylece ortak mücadeleyi baltalamak istemektedir.

Sonuçta SSGSS bir yıkım yasasıdır. Bu saldırı yasasını yönetmeliklerle tebliğlerle uygulamaya çalışacaklar. Yıkımın boyutu şu an tam olarak görülemese de sermayenin çıkarları doğrultusunda çıkarılmış bir yasanın hiçbir zaman işçi ve emekçilerin lehine olmayacağı asla akıldan çıkarılmamalıdır. Kaldı ki son yılların uygulamaları da geleceğe ilişkin yeterince ışık tutmaktadır. Saldırı paketinin bazı maddeleri cilalanarak ileri sürülse de gerçek değişmemektedir. Yasanın tek bir anlamı vardır: Sermayenin daha fazla kârı için işçi ve emekçilerin sağlık hakkının ve geleceğinin çalınmasıdır.

Taleplerimiz doğrultusunda kazanıncaya kadar mücadele!

O halde çözüm işçi ve emekçilerin talepleri doğrultusunda bir araya gelmesi ve ortak mücadeleyi büyütmesindedir.

Öncelikle sağlıkta dönüşüm programı bir bütündür. SSGSS yasasının tümden iptal edilmesi talep etmelidir. Herkese eşit, ulaşılabilir, nitelikli ve ücretsiz sağlık hizmeti talep edilmelidir. Sigorta primlerinin işveren ve devlet tarafından ödenmesi ileri sürülmelidir. Çalışanların ücretlerinden prim kesilmesi uygulamasına son verilmelidir.

Çalışan ve çalışmayanlar sağlık hizmetinden ücretsiz yararlanabilmelidir. Sağlık hizmetlerinden katkı payı alınmamalıdır. Teminat paketi ortadan kaldırılmalıdır.

Bizlere yıkımı dayatan sermaye devletinin taleplerimizi kendi rızası ile karşılamayacağı açıktır. Mücadeleyi yükseltmediğimiz sürece saldırı yasalarının ve uygulamalarının ardı arkası kesilmeyecektir. O halde kazanılmış haklarımıza sahip çıkmak ve yeni haklar kazanmak için gün kaybetmeden genel grev-genel direnişi örgütleme çalışmasına kendimizi vermeliyiz.

Sendikalı-sendikasız, sözleşmeli-kadrolu tüm kamu emekçileri hizmet üretiminden gelen gücümüzü haklarımızı kazanıncaya kadar kullanabilmenin hazırlığı içerisine girmeliyiz. Çalışmayı bu günden işyerlerinden örgütleyebilmek için "işyeri komiteleri", "grev ve direniş komiteleri" vb. örgütlülükler kurmalıyız. Uzun soluklu bir mücadele programı ve buna uygun eylem takvimi oluşturmak için temsilciliklerimize, sendika şubelerimize, konfederasyonlarımıza baskı yapmalıyız.

SSGSS'ye karşı mücadeleye!

Neo-liberal saldırıların bir parçası olarak gündeme gelen Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) yasası emekçiler açısından tam bir yıkım demektir. Kazanılmış haklara yönelik saldırıların büyük kısmını bu yasa paketi oluşturmaktadır.

SSGSS yasası gündeme geldiği andan itibaren emekçiler tarafından yoğun tepkiyle karşılandı. Emek örgütlerinin, devrimci yapıların ve reformist çevrelerin bir araya gelerek oluşturdukları "Herkese Sağlık Güvenli Gelecek" platformları çerçevesinde harekete geçen emekçiler, pek çok yerde gerçekleştirdikleri eylem ve etkinliklerle yasaya karşı harekete geçtiler. Bu eylemler çerçevesinde emek hareketinde belli bir canlanma da yaşandı. Ancak bu platformların bileşenleri süreci göğüsleyebilecek güçlü ve kararlı bir mücadele programına sahip değildi. Sendikal bürokrasinin de desteğiyle yasa meclisten geçti.

KESK, "Hükümetten Acil Taleplerimiz!" adı altında yayınladığı bir bildiriyle TİG (Toplu İş Görüşmesi) sürecinde SSGSS'deki emekçiler aleyhine düzenlemelerin geri alınmasını talepleri içerisine aldı. SSGSS ile ilgili taleplerin nasıl ve hangi yollarla elde edileceği ise daha önceki KESK yönetimleri tarafından "toplumsal uzlaşma sağlanması" gibi garip ve muğlak bir ifadeyle dillendirilmişti.

Sermaye devleti bu yasayı pazarlık konusu yapamayacak kadar hayati önemde görmektedir. Emek örgütlerinin ise bu yasanın ciddiyetine uygun bir mücadele anlayışına ve programa sahip değildir. Yapılan pazarlıklar ise emekçileri oyalamaktan ve emekçilerin gözünde meşrulaştırmaktan öte bir anlam taşımamaktadır. Bildirinin sonunda yer alan "Tüm kamu emekçilerini taleplerimizi gerçekleştirmek için örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırıyoruz" söylemi ise nasıl bir örgütlenme ve nasıl bir mücadele sorusunu akıllara getirmektedir.

Sermayenin iştahını kabartan SSGSS, ancak emekçilerin ortak mücadelesi sayesinde ve militan bir mücadeleyle geri çektirilebilir. Bunun yolu SSGSS yasaları iptal edilinceye kadar iş bırakmaktır. Gerek SSGSS'nin iptali gerekse diğer bütün hak kayıplarının geri alınması ve taleplerin elde edilmesi "Genel grev-genel direniş!" şiarının adım adım tüm işkolları ve iş yerlerinde örülmesi ile mümkün olacaktır.

Sosyalist Kamu Emekçileri/Tokat

Kölelikten kurtulmak için mücadeleye!

Yeni bir dönem mi, yoksa her eylül ayında sahnelenen aynı oyunun tekrarı mı? Kamu emekçileri bıkıp usanmadan izledikleri oyunun yeniden sahnelenişini sanki ilk defa yaşıyorlarmış gibi oturdukları yerden izlediler. Ve yeni eğitim-öğretim yılına sermaye hükümetinin karar verdikleri şartlarla başladılar.

Eğitim emekçilerinin çalışma ve yaşama koşulları giderek ağırlaşmaktadır. Sermaye hükümeti daha önce sözleşmeli çalışanları kadroya geçirerek yeni atamalar yapmış gibi toplumun gözünü boyamaya devam etmektedir. Kadroya aldığı öğretmenlerin 2 katı sözleşmeli atama yapan hükümetin amacı daha fazla sömürecekleri ücretli köleler yaratmaktır. Bugün 250 bin öğretmen açığının bulunduğu Türkiye'de sadece 20 bin öğretmen atanmaktadır. Geriye kalan öğretmen adayları ise sermayenin kucağına atılmaktadır.

Fen-Edebiyat mezunlarına 1997'den bu yana istihdam alanı yaratmayan devlet dershane ve özel eğitim kurumlarına ücretli köleler yaratmıştır. Bugün dershane ve özel eğitim kurumlarında çalışan emekçiler her geçen gün daha da zorlaşan yaşam şartlarıyla mücadele etmek zorunda kalmaktadır.

Kısacası bugün özel eğitim kurumlarında çalışanların durumu kamu sektöründe çalışan emekçilerden farklı değildir. Hatta çok daha ağır koşullar altındadırlar. Dershanelerde ücretli kölelik daha ağırlaşmıştır. Düz liselerin bu yıl mezun vermemesini fırsat bilen sermaye patronları hafta içi kayıtlarının azlığını ileri sürerek ücretlerde ve sigorta gün sayısında azaltmaya gittiler. Daha önce tam sigortalı çalışan öğretmenler part-time çalışır gösterilirken çalışma saatleri gece etütleri ve sınavlarla 12 saate çıkarıldı.

GATS ve AB'ye uyum paketleri doğrultusunda devletin eğitimden elini tamamen çektirmek, özel sektör palazlandırılmak istenmektedir. Bugün devlet kadrolarında çalışan eğitim emekçilerini gelecekte dershane öğretmenlerinin düştüğü durum beklemektedir.

Bu alanda yapılacakları belirlemek için Amerika'yı yeniden keşfetmeye gerek yoktur. Eğitim-Sen'in başlatmış olduğu fahri üyelik durumundan kurtularak üye çalışmaları yapılmalı, oluşturulacak bir komisyon ve sekreterlik öncülüğünde taban çalışmalarına hız verilmelidir. Var olan kölelik zincirlerimize daha fazla halkaların eklenmesini istemiyorsak örgütlü olan sermaye sınıfına karşı örgütlü olarak çıkmalıyız. Kölelikten kurtulmanın yolu sınıfa karşı sınıf mücadelesini yükseltmekten geçmektedir.

Dershane çalışanı bir emekçi/Adana

"Eğitim haktır, satılamaz!

1970'lerde kapitalist-emperyalist sistem yeni bir krize girdi. Bu kriz sonucunda devletlerin üzerinde bir kambur gibi duran sosyal ve ekonomik görevlerinin piyasalaştırılması gerekiyordu. Böylelikle kamburdan kurtulunacaktı. Fakat bu olgu o dönem var olan devrimci dalgaya çarptı hemen gerçekleşemedi. Özelde de Türkiye'de yaşanan bu durum 24 Ocak kararının alınmasına kadar bir kenarda bekliyordu. 24 Ocak kararlarıyla emperyalist-kapitalist sistemin önündeki tüm engellerin kaldırılmasına karar verildi. O dönem Türkiye'sinde bu kolay olmayacaktı. Çünkü devrimciler ve toplumsal muhalefet güçlü idi. Bunu ezmek ve alınan kararları uygulamak için 12 Eylül 1980 darbesi yapıldı. İstenilen oldu. Devrimciler ve toplumsal muhalefet ezildi. Artık hiçbir engel kalmamıştı. Bundan sonra -sosyal devlet- olgusu iki yönlü saldırıya uğradı. Bunlardan ilki ideolojik, ikincisi ekonomikti. Bunlar birbirlerine paralel olarak yürütüldü. İdeolojik boyut halkın bilincinin bulandırılmasına ve hak kavramının unutulmasına neden oldu. Bu bulandırma ve unutturma "herşeyi devletten bekleme", "devlet bize hizmet sunuyorsa karşılığını almalı", "devlet kurumları çalışmıyor, bizi zarara sokuyorlar bunları satarsak rahata ederiz" vb. diyerek yapıldı.

Ekonomik alanda ise buna paralel olarak halkın vergileriyle kurulan KİT'ler büyük sanayi kuruluşları, demir çelik fabrikaları, kısaca elde avuçta ne varsa sermayeye peşkeş çekilerek yapıldı. Ama sermaye bunlarla yetinmiyordu. Çok büyümüş ve büyük kârlar getiren eğitim ve sağlık sektörüne de göz dikmişti.

Biz burada eğitim sektörünün nasıl sistemli bir şekilde ticaretleştirdiğine değineceğiz.

1-) Eğitimde ilk ticarileştirme yüksek öğretim kurumlarında yaşandı. Alınan harç paralarıyla öğrenciler müşteri, üniversiteler işletme haline geldi.

2-) Özellikle üniversiteye girişte büyük kârlar elde eden ve büyüdükçe büyüyen dershaneler anayasada yazan eğitimde eşitlik ilkesini aleni bir şekilde çiğniyordu. "Parayı veren üniversiteye girer" sloganı işler hale geldi.

3-) Bütün eğim kurmalarının temizlik, kantin, servis, yemek vb. hizmetleri taşeron firmalar aracılığı ile yapılmaya başlandı.

4-) Okullarda kayıt parası, fotokopi, spor vb. araç-gereçlerin sağlanması için velilerden paralar toplanmaya başlandı. Veliler müşteri haline getirildi.

5-) Biraz daha yeni olan üniversitelerdeki yaz okulu uygulaması ile öğrenciler harç paraları dışında, dersleri parayla satın almak zorunda kaldı. Bunu fırsat bilen üniversite yönetimleri ve öğretim üyeleri öğrencileri özellikle derste bırakarak daha fazla para kazanma hırsına girdiler.

6-) Özel okulların açılması ve teşvikiyle eğitim devlet ve özel diye ikiye ayrıldı. Devlet okullarının içi boşaltılarak özel okullara yönlendirme ve para basan özel okulların meşrulaştırılması sağlandı.

Eğitimde ticarileştirmeyle birlikte var olan eşitsizlik daha fazla derinleşti. Parası olan çocuğunun nitelikli eğitim almasını sağlarken işçi-emekçi çocukları nitelikli eğitimden yoksun, içeriği boşaltılmış, araç-gereçsiz okullarda eğitim almak zorunda bırakıldı. İşçi ve emekçi çocukları sermayenin kucağına atıldı.

Sermaye kendine gerekli nitelikli iş gücünü kendi kurumlarında burslarıyla sağlarken ihtiyacı olan ucuz iş gücünü ise niteliksiz eğitim alan ve üniversiteye giremeyen işçi-emekçi çocuklarından sağlamaktadır.

Sermayenin ve sermaye devletinin bu saldırılarına karşı durması gereken halihazırda Eğitim-Sen'dir. Eğitim-Sen piyasalaşan eğitimi ve bunun toplumu daha fazla ayrıştırdığını dillendirmekte, eğitimin devlet okullarında bitirildiğini döne döne vurgulamaktadır. Son süreçte de bununla ilgili "Eğitim haktır, satılamaz!" başlığıyla bir imza kampanyası başlatmıştır. Fakat Eğitim-Sen her eylemde olduğu gibi kendi üyelerini bile bu sürece katamamıştır.

Eğitim-Sen paralı eğitime karşı kampanya örgütlemekte, parasız eğitim vurgusu yapmaktadır ama kendi üyeleri dahi okullarda para toplayarak eğitimin ticarileştirilmesine hizmet etmektedir. Bu da Eğitim-Sen'deki ideolojik tasfiye ve gerilemenin bu alandaki yansımasını göstermektedir. Sanki eylemler "yapalım da kurtulalım" dercesine alelacele yapılmakta, bu alanda sistematik bir faaliyet yürütülmemektedir. Oysa yapılması gereken imza kampanyasına paralel olarak fiili-meşru mücadele anlayışı ile alanlara inerek "Eğitim haktır, satılamaz!" şiarını tüm alanlarda kazanılması gereken bir talep haline getirmektir.

Sosyalist Kamu Emekçileri/Tokat

Ulucanlar katliamı özünde işçi ve emekçilere yönelik saldırıdır...

Direniş geleneğini yaratanların mücadelesini sahiplenelim!

Sermaye devleti 26 Eylül 1999'da Ankara Ulucanlar Cezaevi'nde devrimci tutsaklara qonük vahşi bir katliam gerçekleştirmişti. Bu katliamın planlı olduğu ve kararın devletin en üst düzeyinde alındığı kısa bir süre sonra ortaya çıkmıştı.

Dönemin başbakanı Ecevit tarafından açıktan sahiplenilen bu katliam zindan alanındaki çatışmadan çok öteye anlamlar ve mesajlarla yüklüdür. Mesajlar dışarıda emperyalist efendilerine içerde ise başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçileredir.

Dışarıya verilmek istenen mesaj Türkiye'deki ve bölgedeki emperyalist çıkarların gereği ve temel koşulu olan "iç istikrar" ne pahasına olursa olsun korunacaktır. İçeride işçi sınıfı ve emekçilere ise; mevcut düzene karşı hak ve özgürlükler uğruna tutulacak mücadele yolu karşısında "kararlılık" mesajları verilmiştir.

İçerde istikrar sağlanması sermayenin yıkım programlarını hayat geçirmek demekti. Sermaye için istikrar işçi ve emekçilere mezarda emeklilik demekti. Tahkim yasasıydı, ülke zenginliklerinin yerli ve yabancı sermaye tekellerince yağmalanması demekti. İşçi ve emekçilerin sağlık hakkını gaspetmek demekti, SSGSS'ydi, istihdam paketiydi, iş cinayetleriydi, kıdem tazminatının tırpanlanmasıydı, iş güvencesinin ortadan kaldırılmasıydı, düşük ücretlerdi, işsizlikti, sigortasız çalışmaydı. Demokratik hak ve özgürlüklerin devlet terörüne kurban edilmesiydi. Özetle geleceksiz yaşama, güvencesiz çalışmaydı. Tüm bunlar olurken işçi ve emekçilerin sesini çıkarmaması, uysal bir köle gibi kaderine razı olması demekti.

Dışarıda militarizm, saldırganlık ve savaş, içerde sistemli baskı ve terör sermaye iktidarının on yıllardır uyguladığı bir politikadır. Emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin dönemsel ihtiyaçlarının zorunlu kıldığı bir politikadır bu.

Bunun temel ön koşulu, işçi sınıfı ve emekçilerin tam denetim altında tutulması, bunun için de toplumsal muhalefetin, özellikle de onun en bilinçli ve örgütlü kesimi olarak devrimci hareketin ezilmesi ve sindirilmesi gerekmektedir.

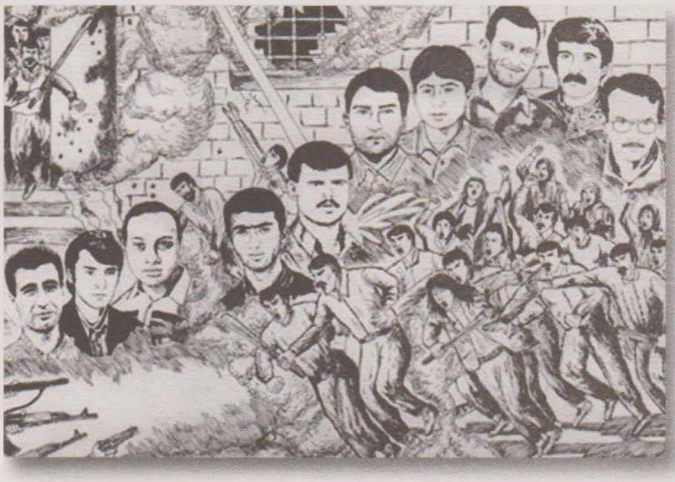
Devrimci akımların hedef olduğu şiddetli baskı ve işkence, acımasız terör ve katliamlar işte bununla sıkı

sıkıya bağlıdır. Çünkü devrimciler toplumun bilinçli kararlı ve öncü güçleridir.

Devlet cezaevlerindeki devrimci tutsaklara saldırırken, devrimci hareketi yok etmeyi, işçi sınıfı ve emekçilerin gelecek özlemlerini ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Cezaevlerindeki devrimcilere yönelik olan saldırılar dışarıdaki saldırılardan asla bağımsız değildir, bu saldırılar salt devrimci tutsaklarla devlet arasında olan bir çatışma değil, özünde iki sınıfın çatışması ve irade savaşıdır.

Bu savaş bugün de devam ediyor. Sermaye düzeni işçi emekçilere ve düzenlerine muhalif herkese bütün yol yöntemini ve araçlarını kullanarak azgınca saldırıyor. Dün olduğu gibi bugün de kişiliksizleştirme ve tecrit saldırısı yalnızca cezaevlerine dönük bir politika olarak uygulanmıyor. F tipi cezaevleri uygulaması toplumun tüm muhalif kesimlerini tecrit etmeyi hedefleyen kişiliksizleştirme saldırısının bir parçası olmakla birlikte sermaye iktidarının tüm toplumu teslim alma amacına hizmet etmektedir.

Ancak kanlı bir saldırıyla boyun eğdirilmek istenen devrimci tutsaklar büyük bir direnişe imza attılar. İradelerini, kimliklerini teslim almak isteyenlerin karşısına "asıl siz teslim olun" cüretkârlığıyla çıktılar. Bugünden bakıldığında, Ulucanlar direnişinin ortaya koyduğu bu cüretkârlığın anlamını ve tarihsel önemini daha iyi görebiliyoruz. Sermaye devleti, Ulucanlar'da başaramadı ama o dönem elde ettiği imkanları sonuna kadar kullandı.

Bu yolda Ulucanlar'da başladığını 19 Aralık'ta daha ileri bir aşamaya ulaştırdı. Tam bir savaş düzeninde devrimci hareketi teslim almak için yüklendi. Fakat direniş ruhu teslim alınamadı. Devrimci tutsaklar teslim alınamadı, devrimci irade kırılamadı. Sonuçta, tarihsel ömrünü çoktan tüketmiş olan sermaye düzeni, yapısal sorunlarına çözüm üretemediği gibi elindeki imkanları da hızla tüketti.

Bugün tüm işçi ve emekçilere düşen görev devrimci tutsakların direnme iradesini ve kararlılığını örnek almaktır. Sermaye iktidarını tarihin çöplüğüne atıncaya kadar her türden demokratik hak ve özgürlüklerimiz uğruna devrimci sınıf mücadelesini yükseltmektir.

Yaşasın Ulucanlar direnişimiz!

Fahri üyelik değil mücadele!

1997'de çıkarılan bir yasayla Fen-Edebiyat mezunu olanların öğretmenlik hakları ellerinden alındı. Aynı yasayla eğitim fakültesi mezunu olan öğretmen adaylarının eğitimlerinden şüphe edilerek adı önce DMS, daha sonra değiştirilerek KPSS olan sınavlara girme şartı getirildi. Bunun sonucunda sermaye devleti kadrolu atamaların katbekat üstünde sözleşmeli öğretmen atayarak okullardaki öğretmen açığını kapatmaya çalıştı. Yine de kapanmayan bu açık son yıllarda ücretli öğretmen uygulamasıyla kapatılmaya çalışılmaktadır. Kadrolu bir öğretmenle aynı okula gidip aynı işi yapan bu öğretmenler kadrolu öğretmenlerin sahip olduğu birçok haktan mahrum bırakıldı. Sermaye devleti 4B, 4C statüsünde bulunan öğretmenlerin hak arama yoluna gitmesinin önünü, çıkardığı yasalarla kapamaya çalışmaktadır. Çıkarılan 4688 sayılı kanunla sözleşmeli statüde bulunan eğitim emekçileri bir sendikaya üye olamıyorlar.

Bu kötü gidişatı, eğitim emekçilerinin sendikası olduğu iddiasıyla ortaya çıkan Eğitin-Sen dahi görmezden geliyor. Sözleşmeli eğitim emekçileri, örgütsüzlüğün bir sonucu olarak yaşadıkları her türlü hak gaspına boyun eğmek durumda kalıyorlar. Eğitim-Sen sözde iş yapar görünerek bu alana yönelik fahri üyelik başlatmaktan öteye herhangi bir çalışma yapmamaktadır. Yapmaya da niyetli görünmemektedir. Sendikaya fahri üye olan eğitim emekçilerine ise bu üyelik hiçbir kazanım sağlamamaktadır.

Bugün yapılması gereken devletin dayatmalarına karşı eğitim emekçilerini fahri üyelik gibi içi boş yöntemlerle değil çözüm üretebilecek yeni yapılanmalar oluşturarak sendikaya çekmek, onlarla birleşik mücadele ağı örerek örgütlü mücadeleyi yükseltmektir.

Kamu emekçileri hareketinden...

KESK'in Adana toplantısında süreç tartışıldı...

Adana'da 7-8 Ekim tarihlerinde KESK MYK üyesi ve KESK'e bağlı sendikaların genel merkez yöneticilerinin de katılımıyla iki gün süren toplantılar gerçekleşti. Toplantıların ikinci günü KESK MYK üyesi Adnan Gölpınar'ın açılış konuşmasıyla başladı. Gölpınar, siyasal süreç, TİS süreci ve 2009 bütçesine ilişkin değerlendirmeler yaptı. KESK'in Kasım 2008 sonunda bir gün ya da bir günü aşan bir eylem planladığını, bunun için de örgütün içerisinde bulunduğu ataletli durumdan kurtulup iş yapar hale geçmesi gerektiğini ifade etti. Herkesin bir uyum içerisinde çalışmasının önemine vurgu yaptı. Konuşmanın ardından üye ve yöneticilere söz verildi.

Yaklaşık 20 yönetici ve üye söz alarak konuştu. Konuşmacılar mevcut siyasal tablonun yanı sıra KESK'in üye kaybetmesine değindiler. Gündemde olan linç girişimleri de ele alınan konular arasındaydı.

Sosyalist Kamu Emekçileri de kürsü hakkını kullanarak KESK'in mevcut tablo karşısında nasıl bir hat izlemesi gerektiğini ifade ettiler. Taban ve tavan arasındaki mesafenin kapanması için sendikaların bir mücadele okulu işlevi görmesi gerektiğini vurguladılar. KESK'teki üye kayıplarının son bulması için ataletten kurtulmak gerektiğini, bugünkü tablodan genel merkez ve şube düzeyinde yönetimlerde yer alan sendikal anlayışların sorumlu olduğunu ifade ettiler. Mücadele programı ve hak alma hedefli eylemlerle sürece hazırlanmanın ihtiyacına işaret ettiler.

Üyelerin konuşmasının ardından toplantıya katılan Nurettin Kınık (Tüm Bel-Sen), Gültekin Narinli (Yapı-Yol Sen), Abidin Sırma (BES) ve Sıdık Akın (SES) yaptıkları konuşmalarda birlik çağrıları yaptılar. Kapanış konuşmasını Adnan Gölpınar gerçekleştirdi, sorulara cevap vererek toplantıyı bitirdi.

Sosyalist Kamu Emekçileri/Adana

İzmir'de Eğitim-Sen şubeleri toplantısı...

22 Eylül'de İzmir Öğretmen Evi'nde Eğitim-Sen MYK üyesi örgütlenme, kadın ve mali sekreterleri ile İzmir'in tüm şube yönetim kurulları, ilçe temsilcilikleri yönetim kurulları ile disiplin ve denetleme kurullarının çağrıldığı bir toplantı düzenlendi. Toplantıya 100'e yakın bir katılım oldu.

Toplantıda MYK üyeleri neolibarel politikalardan ve buna karşı demokrasi güçlerinin birleşik mücadele ihtiyacından söz ettiler. Dünyanın içinde bulunduğu siyasal süreçten ve bu sürece karşı Eğitim-Sen'in mücadele etmesinin aciliyetine dikkat çektiler. Daha sonra katılımcılara söz verildi. Toplantının genel havasına bir yorgunluk ve umutsuzluk hakimdi.

Toplantıda söz alan şube ve temsilcilikler özetle şunları ifade etti:

Tire Temsilciliği: Onca özverili çabalara karşın Eğitim-Sen'in her geçen gün üye sayısının azaldığını, bunun da temel nedeninin genel merkez politikalarındaki eksiklik olduğunu, oysa sendika çatısı altında mücadeleyi sürükleyecek ve yükseltecek dinamiklerin var olduğunu, bunu hiç kimsenin unutmaması gerektiğini belirtti. Aynı zamanda KESK Genel Başkanı'nın emekçi düşmanları ile aynı sofrada bulunmasının kabul edilemez olduğunu ifade etti.

6 No'lu Şube: Toplu görüşme sürecinde KESK adına doğru çıkış yapıldığını ancak sonuca bağlanamadığını belirtti. Eğitim-Sen sitesinin güncelleşmesini ve mali bilançoların aylık olarak sitede yayınlanması gerektiğini dile getirdi.

5 No'lu Şube: Eğitim-Sen'in misyonunu kaybettiğini. örgüt direncinin artık kırıldığını belirtti. Eğitim-Sen'in mücadeleci anlayışını terk ettiğini, toplu görüşme sürecinin artık sendikanın birinci önceliği olduğunu belirtti.

1 No'lu Şube: Küreselleşmeyi ve ülkemizdeki işbirlikçileri doğru tanımlamak gerektiğini vurguladı. Çözümün burada saklı olduğunu dile getirdi. 12 Eylül faşizminin unutulmuş olduğunu ifade etti. Hesaplaşmanın 12 Eylül'le olması gerektiğini söyledi. Bugün ülkede Ergenekon'a alkış tutanlar olduğunu, Eğitim-Sen'in darbecilerle şeriatçılar arasında tercih yapamayacağını, devrimcilerin görevinin kendi ilkeleriyle güç birliği yapmak olduğunu vurguladı. Aynı zamanda toplantının üstten alınan tarzını ve yöntemini eleştirdi.

2 No'lu Şube: TİG sürecinde yürütülen tartışmanın içeriğinin yanlışlığına vurgu yaptı. Masada oturmak ya da kalkmak tartışmaları yerine süreçte nasıl örgütlenip dik durulacağı üzerine tartışılmalıydı dedi. Bugün asıl açı farkının işyeri gündemi ile MYK gündeminin arsındaki depresyon olduğunu belirtti.

3 No'lu Şube: Eğitim-Sen çalışma programında üniversitelere birkaç satırla değinilmesini eleştirdi. Üniversitelerin şu anda şirketleşmiş olduğunu, saldırılara karşı hiçbir politika geliştirilmediğini, Eğitim-Sen'in kendi gündemlerini savunmaktan aciz olduğunu dile getirdi. Bu gelinen durumdan bugüne kadarki tüm MYK'ların sorumlu olduğunu söyledi. Özeleştiri verilmesinin zorunlu olduğunu dile getirdi.

Sosyalist Kamu Emekçileri/İzmir

Kurum İdari Kurulları (KİK) öncesi işyeri toplantıları...

İzmir Eğitim-Sen 3 No'lu Şube (Üniversiteler ve Kredi Yurtlar Kurumu Çalışanları Şubesi) örgütlü olduğu bütün birimlerde KİK öncesi işyeri toplantıları planladı. Bunun için afişler hazırladı. Üyelerin e- mail adreslerine çağrı yolladı. Bunun dışında bir anket hazırlayarak toplantı öncesi ve toplantıda üyelere dağıttı.

Anket soruları çalışanların özlük, akademik, sosyal, kültürel, demokratik, hukuksal, idari, mali ve diğer sorunlarının tespit etmeyi, sorunların çözümü için öneri alınmasını, anket sonuçlarının değerlendirilerek tartışılması ve rapor haline getirilerek KİK'e gidilmesi amacıyla hazırlandı. Sendika üyesi olan-olmayan tüm çalışanlara toplantı çağrısı yapıldı. Anketler de toplantı öncesi ve toplantıda katılımcılara ulaştırılmaya çalışıldı.

Öncelikle sözkonusu toplantılara katılımın niceliği ve niteliği ne olursa olsun sendikaların işyerlerine ve tabanına yabancılaştığı bir süreçte böylesi bir çalışmanın planlanması ve bunun için değişik araçların kullanılması anlamlıdır. Bundan sonraki süreç için bu önemli bir adımdır. Uzun süredir ifade edilen "işyerlerine yönelim" söylemini pratiğe geçirmenin adımıdır. Gerisi ısrara ve daha fazla çabaya bakmaktadır.

Bugüne kadar tüm eksikliklere rağmen 3-4 birimde toplantı yapılmıştır. Üyelerin dışında işyerlerinden çalışanlar da toplantılara katılmış ve sorunlarını dile getirmiştir. Katılım çok yüksek olmasa da belli bir ilginin olduğunu söylemek mümkündür. Örneğin 40-50 üyenin olduğu bir birimde mesai saati içinde ve özellikle yönetimin aynı saate toplantı koyarak sabote ettiği yerde 15-20 kadar üye ve öğrenci toplantıya katılmıştır.

DEU Buca Eğitim, Tınaztepe Kampus, Dokuzçeşmeler Kampus, Güzel Sanatlar Fakültesi birimlerinde toplantılar gerçekleşmiştir. Hemen her toplantıda 20 ye yakın çalışan katılmıştır. Tınaztepe'de yapılan toplantıda birçok sorun dile getirilmiş, tartışma yürütülmüştür.

Taleplerin dile getirildiği toplantılar birçok sorunun tartışılmasına vesile olmuştur. Toplantılarda benzer toplantıların tekrar etmesi talebinin yanı sıra sendikanın KİK'te ileri süreceği taleplerin takipçisi olması ve çözümü mümkün olan sorunların çözülmemesi halinde eylemsel baskı uygulanması dile getirilmiştir.

Sosyalist Kamu Emekçileri/İzmir

ÇÜ Balcalı Hastanesi'nde fişlenmesi girişimi boşa düşürüldü...

Çukurova Üniversitesi'nin çalışanların işe giriş-çıkışlarının takip edilmesi ve denetlenebilmesi amacını taşıdığını iddia edilen fişleme saldırısı SES'in itirazları sonucu iptal edildi.

Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi yönetimi, uygulama öncesinde tüm çalışanlara 31 Temmuz'a kadar parmak izlerini vermeleri doğrultusunda talepte bulunmuş ancak çalışanların önemli bir kısmı buna uymayı reddetmişti.

SES'in itirazları ise 8 Ağustos'ta Sağlık Bakanlığı'ndan alınan bir yazıyla belgelenmesine rağmen hastane yönetimi tarafından görmezden gelinmiş ve uygulamanın 11 Ağustos'ta başlayacağı ilan edilmişti. SES Adana Şubesi bunun üzerine 11 Ağustos günü Adana Valiliği İnsan Hakları Komisyonu'na bu uygulamanın insan haklarına aykırı olduğu yolunda itirazda bulundu. SES itiraz başvurusunda uygulamanın anayasanın 17. maddesindeki "kişinin dokunulmazlığı, maddi manevi varlığı", 19 ve 20. maddelerdeki "kişi hürriyeti ve özel yaşamın gizliliği" hükümleri ile İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi'nin 5. maddesinde düzenlenen "özgürlük ve güvenlik hakkı" ile 8. maddede düzenlenen "özel hayatı korunması" ve 14. maddesinde düzenlenen "ayrımcılık yasağı" hükümlerine aykırı olduğunu belirterek uygulamanın iptalini istemişti.

İnsan Hakları Komisyonu'nun da bu uygulamanın yasal dayanaklardan yoksun olduğuna karar vermesi üzerine 11 Ağustos günü başlayan ve yaklaşık 1 hafta süren bu uygulama 18 Ağustos günü kaldırıldı.

Sosyalist Kamu Emekçileri/Adana

Tapu çalışanlara yönelik anket çalışması...

KESK tarafından son yıllarda sürekli dillendirilen ve fiili olarak henüz uygulamaya geçirilmeyen "yüzümüzü işyerlerine dönüyoruz" söyleminin değişik araç, yol ve yöntemlerle gerçekleştirilebileceğini İstanbul'da tapu çalışanlarının sorunları ile ilgili kısa bir anket çalışması ile kanıtlamış bulunuyoruz.

Hazırladığımız anket ile işyeri işyeri dolaşarak, birebir insanlarla sohbet ederek hem süreci anlatma olanağı bulmuş, hem yeni üyeler kazanmış, hem de kontra sendikaları deşifre etmiş olduk. Kafalarda oluşan sendikalara güvensizlik ve kafa karışıklığının aslında işyerleriyle yüzleşildiğinde ne kadar çabuk aşılabilen bir sorun olduğunu yaşayarak gördük.

Aslında bu, KESK'in yıllarca işyerlerinde yürüttüğü fiili-meşru mücadele sonucu bildiği ama son süreçte unutmaya başladığı bir olgudur. Bizler gücümüzü emeğin gerçek değerlerinin olduğu işyerlerinden aldığımızı tekrar hatırlamakla ve yüzümüzü gerçek yönümüze yani "işyerlerimize" dönerek gerçek bir mücadele hattı çizmeyi başarabiliriz. Yapılan basit bir anket çalışması bile sendikamıza olan ilginin katbekat artmasına katkı sundu. Bu herşeyin bu kadar basit olduğu anlamını taşımaz. Süreklilik şarttır ve hem emekçilerin sendikaya güveni, hem de sendikanın üyelerine güveni yoktur. Bu güven ancak mücadele içinde sağlanabilir. Sendikal ve siyasal eğitim çalışmalarının düzeyi ve birlikteliğe olan inanç ve güvenin sağlamlığı ile sendikal güç pekiştirilebilir. Bunu başarabiliriz. İnanmak yeterlidir.

Yapı-Yol Sen üyesi Sosyalist Kamu Emekçisi

Birkaç saatlik iş bırakma ve sevk eylemi sonuç üretmez...

Hak alıcı olan süresiz hizmet üretmeme eylemidir!

Sınıflar arası mücadele tarihi dünyada ve ülkemizde fiili ve meşru olan hak alıcı eylemlerle doluyken, KESK 4688 sahte sendikalar yasasıyla birlikte fiili mücadele hattından hızla uzaklaşmaya başlamıştır. Bunun en bariz işareti gerçekleştirilen baştan savma eylem biçimleridir. Özellikle 2 günlük Kızılay dinenişi ile dahi mecliste görüşülen sahte yasayı geri çektiren kamu emekçileri, süreç içerisinde sendika bürokratları tarafından sonu belli olmayan ve sürekli kitleyi yoran eylemliklerle (etkinliklerle) mücadele hattı geriye düşürülmüştür. Geriye düşüş sonucunda taban tavan arasındaki mesafe açılmış, kamu emekçilerinin örgütlülüğe olan inancı sarsılmış, KESK'in mücadele kültürü kökten değiştirilmiştir. Özellikle IFECTU gibi sivil toplumcu örgütlerle yapılan işbirliği bunda etkili bir rol oynamıştır.

Hak alıcı eylemleri örgütleme yerine günü kurtaran tepeden inme ve sendika bürokratlarını TV ekranlarına taşımaya yarayan, işveren devleti rahatsız etmeyen eylem ve etkinlik biçimlerine doğru yelken açılmıştır. Son yıllarda özellikle ender de olsa başvurulan kısa süreli (birkaç saatlik) işbırakma eylemleri de KESK'in toplamında uygulanan bütünlükten uzak bir tarzda eylem kırıcılığına varan bir hal almış durumdadır.

KESK'in bileşenlerinden bazı sendikalar iş bırakırken, özellikle Eğitim-Sen sevk alarak eylemin altını boşaltmakla birlikte eyleme çıkan SES üyelerinin eylem alanına gitmesine engel olmakta, böylece eylem kırıcılığı yapmaktadır.

Sermaye sınıfının saldırılarına bakıldığında tüm emekçi katmanları kapsadığını görmekteyiz. Ancak emek mücadelesi adına yaratılan örgütlülüğümüz olan KESK ve bileşenleri günümüz koşullarında emek-sermaye çelişkisi ekseninde olaylara yaklaşmaktan uzaklaşmaya başlamıştır. Gerçekleştirilen eylemler de buna göre şekillenmektedir. Grev ve toplu sözleşme hakkından mahrum olan kamu emekçilerinin bu hakkı alabilmeleri ve yeni haklar kazanabilmeleri için hizmet üretiminden gelen gücün kullanımı şarttır. Bunun için uzun süreli iş bırakma eylemlerinin altını doldurarak örgütlemek gerekmektedir.

"Toplu görüşme oyunundan kalkıp yüzümüzü işyerlerine dönüyoruz", "meşru olan grev hakkımızı fiilen kullanacağız" diyen KESK MYK'sını 3 yıl oldu hala

işyerlerinde göremiyoruz. Yapılması gereken var olan saldırıları püskürtecek eylem biçimlerini devreye sokmaktır. Bunun başlangıcı işyerlerimizi örgütlü hale getirecek mekanizmaları oluşturmaktır. Kendi gücümüzün göstergesi olan emekten gelen gücün harekete geçirilmesi sınıflar arası mücadelede dengeleri belirleyen en önemli parametre olduğunu unutmamak ve doğru kullanmak gerekmektedir.

Sermaye sınıfı planlı olarak haklarımızı gaspetmeye çalıştığına göre bizler de programlı ve planlı olarak bir karşı koyuşu örgütlemeliyiz. Hizmeti üretenlerin bu gücünü kullanması sonuç alıcı tek yoldur. Kamu emekçileri bu güçlerinin farkındadırlar. Yeter ki eylem kırıcıları sendika bürokratları olmasın!

Sosyalist Kamu Emekçileri/Adana

Kamu Emekçileri Bülteni 29 * Fiyatı: 25 YKr * Ekim 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basın Yayın Ltd. Şti. * Molla Şeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Cevatpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92